

ใบงานที่ ๐๕
เขียนข้อคิดจากนิทาน

คำชี้แจง เขียนข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน

นิทานเรื่อง

.....

.....

ตัวละครในเรื่อง

.....

.....

ข้อคิดจากเรื่อง

.....

.....

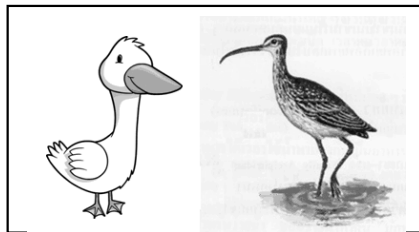
.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

“แต่ข้ายังกินได้อีกเยอะ” ห่านพูดแล้วก็ก้มหน้าก้มตากินต่อไป
 ขณะนั้นมีนายพรานคนหนึ่งเดินผ่านมาเห็นนกทั้งสองเข้า นายพรานจึงยก
 ธนูขึ้นเล็งไปที่นกสองตัวนั้นทันที นกกระสาบังเอิญเหลือบมาเห็น
 นายพรานเข้าพอดี จึงร้องเตือนห่านก่อนที่ตัวเองจะรีบบินหนีไป ห่านซึ่ง
 กินอาหารมากเกินไปจนบินหนีไม่ไหวมันจึงถูกนายพรานยิงตายในที่สุด

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

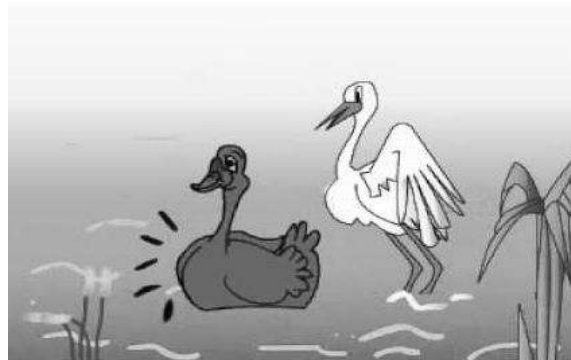
“ความโลภ ความไม่รู้จักพอ อาจนำภัยมาสู่ตนได้”

นิทาน เรื่อง ห่านกับนกกระสา

ที่ริมหนองน้ำใหญ่แห่งหนึ่ง เป็นที่อาศัยของห่านและนกกระสา
ทั้งคู่เป็นเพื่อนสนิทกัน และมักออกหากินด้วยกันเสมอ

วันหนึ่งในขณะที่ทั้งสองกำลังเดินเลียบหนองน้ำอยู่ มีนกกระยาง
ตัวหนึ่ง บินผ่านมา "นี่แน่ะเพื่อน ตรงโน้นมีหนองน้ำอีกแห่งหนึ่ง
ที่นั่นมีกุ้ง หอย ปู ปลา เยอะแยะเชียว" นกกระยางบอก

นกกระสาและห่านจึงพากันบินไปยังหนองน้ำตามคำบอกเล่าของ
นกกระยางที่หนองน้ำแห่งนั้นมีอาหารอุดมสมบูรณ์จริงตามที่นกกระยาง
พูด

ห่านนั้นกินอาหารมากจนพุงกางในขณะที่นกกระสากินพออิ่ม
"นานๆ ถึงจะพบแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์อย่างนี้ ทำไมท่านถึงกินเพียง
นิดเดียวล่ะ" ห่านถาม "ข้าอิ่มแล้ว ถ้ากินมากเกินไป ข้ากลัวว่าจะบินกลับ
ไม่ไหว" นกกระสาตอบ